Λένα Μαντά: «Για μένα δεν είναι απλοί χαρακτήρες ενός βιβλίου, είναι φίλοι μου αγαπημένοι!»

Δημοσιεύτηκε: Τετάρτη, 26 Ιουνίου 2013 18:45

-AA+

ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ Share

Με αφορμή τις δύο βιβλιοπαρουσιάσεις την Τετάρτη 26 Ιουνίου, στις 19.00 το βιβλιοπωλείο «Πανίδης» στον Εύοσμο και την Παρασκευή 28 Ιουνίου στις 19.00 στο βιβλιοχώρο «Γνώση» στην Περαία, η Λένα Μαντά μίλησε στο agelioforos.gr για το νέο της βιβλίο, τις αγαπημένες της Ελληνίδες συγγραφείς και τους χαρακτήρες της που θεωρεί ως πραγματικούς της αγαπημένους φίλους. Το μυθιστόρημα «Με λένε Ντάτα» (εκδ. «Ψυχογιός») βρίσκεται στη λίστα των ευπώλητων για πολλές εβδομάδες...

Σε συνεντεύξεις σας μιλάτε για την ηρωίδα σας, την Ντάτα, σαν να πρόκειται για υπαρκτό πρόσωπο. «Η Ντάτα μου απελευθέρωσε κι εμένα ως συγγραφέα» και «Η Ντάτα ήταν διαφορετική, απαίτησε σχεδόν την αμέριστη προσοχή μου» για να χρησιμοποιήσω δύο παραδείγματα από την τελευταία σας συνέντευξη στη Lifo. Ποια είναι η διαδικασία επινόησης μίας μυθιστορηματικής προσωπικότητας; Προϋπάρχει μέσα σας και κάποια στιγμή σας αποκαλύπτεται ή τη «χτίζετε» από την αρχή, όπως και την πλοκή του βιβλίου;

Νομίζω ότι προϋπάρχει μέσα μου, ότι ζει...λαθραία και κάποια στιγμή αποφασίζει να εμφανιστεί και διεκδικεί την αμέριστη προσοχή μου. Και αυτός είναι ο λόγος που μιλάω έτσι για τους ήρωές μου... Η Ντατα μου, ο Μιχαλης μου, η Θεανώ μου. Για μένα δεν είναι απλοί χαρακτήρες ενός βιβλίου, είναι υπαρκτές προσωπικότητες, φίλοι μου αγαπημένοι!

Τι είναι πιο βασικό για εσάς; Η πλοκή ή οι χαρακτήρες;

Δεν θα μπορούσα να τα ξεχωρίσω, το ένα στοιχείο συμπληρώνει το άλλο. Δυνατοί χαρακτήρες με άνευρη πλοκή ή δυνατή πλοκή με άτονους χαρακτήρες, οδηγούν στο ίδιο απογοητευτικό αποτέλεσμα. Δίνω την ίδια βαρύτητα λοιπόν και στα δυο!

Η Ντάτα είναι μια τολμηρή γυναίκα που δε φοβάται να διαχωρίσει τη θέση της από αυτήν της Εκκλησίας – δε φοβάται καν την Αστυνομία. Γιατί πιστεύετε ότι ασκεί τόση γοητεία σε αναγνώστριες που ίσως στην πραγματική ζωή ενδεχομένως να μην τη συμπαθούσαν;

Νομίζω ότι και στην πραγματικότητα η Ντάτα θα είχε πολλές συμπάθειες γιατί είναι μια γυναίκα που ζει σύμφωνα με νόμους...δικούς της, αλλά πάντα νόμους. Επιπλέον ποτέ δεν πείραξε κανέναν που δεν άξιζε να τιμωρηθεί. Τέλος, πάντα ένας τόσο πολυδιάστατος χαρακτήρας, ασκεί γοητεία γιατί έχει ενδιαφέρον, βάθος, ανατροπές και οι δικές του επιλογές καταφέρνουν να δικαιώνουν το κοινό αίσθημα, αλλά και ν' απελευθερώνουν. Υπάρχουν στιγμές που θα θέλαμε να κάνουμε κάτι, ν' αντιδράσουμε πχ και δεν τολμούμε. Όταν το βιώνουμε μέσα από μια άλλη ιστορία είναι ίσως μια δικαίωση!

Σε τηλεοπτική σας συνέντευξη μιλήσατε ανοιχτά και και με αισιοδοξία για το πρόβλημα υγείας που αντιμετωπίσατε. Τι σας έδινε δύναμη κατά τη διάρκεια αυτή τη δοκιμασίας; Θα γράψετε, ίσως ένα βιβλίο επηρεασμένη από αυτή σας την εμπειρία;

Εκτός του ότι είμαι αισιόδοξο άτομο, μην ξεχνάμε ότι η διάγνωση και η πρόγνωση ήταν από μονές τους ενθαρρυντικές! Από την αρχή, την χημειοθεραπεία την αντιμετώπισα όχι σαν κάτι που με έκανε να υποφέρω, αλλά σαν κάτι που μου έδινε ζωή. Όσο για βιβλίο με την εμπειρία μου, δεν λειτουργώ τόσο..άμεσα. Ίσως, μετά από χρονιά, όταν όλο αυτό έχει καταλαγιάσει, έχει ξεχαστεί τόσο που να δώσω το απόσταγμα και όχι τα γεγονότα.

Με ποιον τρόπο επηρεάζει η οικονομική κρίση μία συγγραφέα, και μάλιστα μία συγγραφέας μπεστ σέλερ;

Οικονομικά με επηρέασε όπως όλο τον κόσμο που ζει υπό το κράτος ανασφάλειας, που ανησυχεί για το μέλλον των παιδιών του και για ότι επιφυλάσσει το αύριο. Σαν συγγραφέα όμως με κράτησε ανέπαφη γιατί ο λόγος που έγραφα και γράφω, ήταν και είναι αυτός ακριβώς. Μια φυγή από την δύσκολη πραγματικότητα. Με αυτή την έννοια μάλλον με βοήθησε να ξεκινήσω ακόμα πιο...μακρινά ταξίδια!

Αν μπορούσατε να ζήσετε εσείς μέσα στις σελίδες ενός βιβλίου – όχι υποχρεωτικά δικού σας – ποιο θα ήταν αυτό και γιατί;

Θα ήθελα να ζήσω μέσα στις σελίδες που περιέγραφαν την ζωή της Λωξάνδρας. Θα ήθελα να την γνωρίσω έστω και εκεί, να διδαχθώ απ την σοφία αυτής της γυναίκας, να βρεθώ δίπλα της, στην κουζίνα της ή σε μια βόλτα στο Μπαλουκλι ή στο μιντέρι της στο σπίτι της στο Μακροχωρι και να πιω καφέ μαζί της...

Πέστε μας δυο λόγια για τα σχέδια σας (κάτι νέο που έχετε στα σκαριά ίσως) αλλά και ποια βιβλία σχεδιάζετε να διαβάσετε αυτό το καλοκαίρι;

Το επόμενο βιβλίο έχει παραδοθεί στις εκδόσεις «Ψυχογιός» και θα κυκλοφορήσει τον ερχόμενο Μάιο, όπως πάντα. Αυτή την εποχή ξεκουράζομαι, έχω ήδη διαβάσει καταπληκτικά βιβλία, όπως το «Στην σκιά του Αυγερινού» της Σοφίας Βόικου, το «Η καρδία θυμάται» της Καίτης Οικονόμου, και τώρα το διαβάζω το υπέροχο «Υστερόγραφο ζωής» της Ελένης Τσαμαδού. Αμέσως μετά έχει σειρά το βιβλίο της Τέσσυς Μπάιλα «Το μυστικό ήταν η ζάχαρη» και οι «Καβαφικοί φόνοι» του Θοδωρή Παπαθεοδώρου. Με περιμένουν πολλά βιβλία, όπως κάθε καλοκαίρι άλλωστε!